

Este vremea de iubit

Gabriel Stănciulescu

Este vremea de iubit

Ades mi-e dor de-o nebunie,
Mi-e dor să adulesc noi simțiri,
Să fim noi doi și-o fantezie,
Să nu trăim din amintiri.

Ispita-i trează când te vede,
De la-nceputuri dă năvală,
Îi e dor de tine și nu crede
C-o viață-n doi este banală.

Îți simt parfumul dimineața,
Îl schimbi continuu și apoi pleci,
Un scurt sărut și fuge viața,
Nu mai scăpăm de zile seci.

Dar goana asta-i sufocantă,
Deseori ne refugiem, în noi,
Trăirea parcă-i amputată,
Iubirile-s pe locul doi.

Aștept un semn de la dorință,
Un pas mic, o îmbrățișare,
Orice gest, cu îngăduință,
Pentru iubirea noastră mare.

Ieșim ușor din ape tulburi,
Mai sunt dorințe de împlinit,
E sărbătoare, printre gânduri,
Este vremea noastră, de iubit.

Autor: Gabriel Stănciulescu